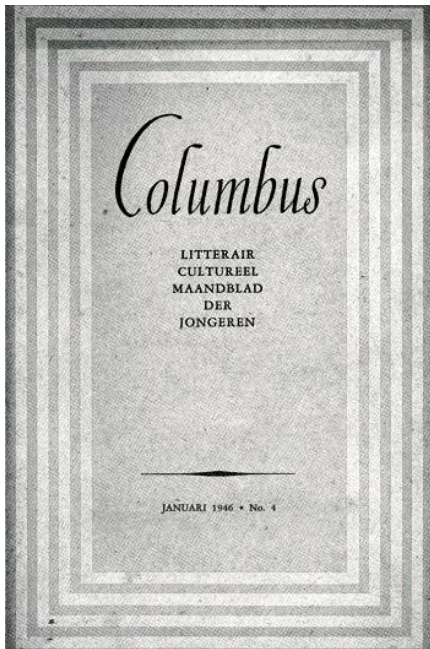

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Levenslijnen kunnen elkaar op allerlei manieren toevallig raken. Mijn eigen leven geeft er een boeiend voorbeeld van. Deze week gaat het over debuterende dichters.

Zo zag het omslag van het tijdschrift Columbus eruit.

Evenwijdige lijnen

Het clandestiene literaire tijdschrift *Zaans Groen*, waarvan ik onder mijn pseudoniem Fred van Enske een van de redacteurs was, fuseerde na de oorlog met andere tijdschriften tot het maandblad *Columbus*. In 1945 werd ik in de eerste nummers nog als medewerker vermeld, maar de journalistiek had mij al opgeslokt. Wie wel aan die eerste nummers meewerkte was een jongeman met de naam L.J. Pieters, zoon van een havenbaron. Dat eerste nummer, gestoken in een fel-oranje omslag met vier blauwe randen, bevatte naast een tekening van R.H. van Rossem, het eerste deel

van het essay 'Primitief dichterschap' van Ludo Pieters. In zijn beschouwing beschreef Pieters vooral de tegenstelling tussen de intellectueel - de mens die de werkelijkheid met abstracte begrippen probeert te analyseren - en de dichter, die volgens hem verwant is aan de zogenaamd 'primitieve' mens.

In het tweede nummer van *Columbus* werd het vervolg van het essay 'Primitief dichterschap' van L.J. Pieters gepubliceerd. Interessant is hoe Pieters - enkele jaren voordat de 'Beweging van Vijftig' zou doorbreken - aandacht besteedde aan de magische kant van het dichterschap.

Maar de jeugd ging voorbij en Ludo Pieters, zelf intussen een havenbaron, vestigde zich in Rhoon. Een van zijn vele taken betrof het kasteel van Rhoon en voor mijn onderzoek naar de historie daarvan heb ik hem destijds weleens opgezocht, omdat ik zelf intussen ook in Rhoon was gaan wonen. Een intensief contact is het nooit geworden. We schuurden als het ware langs elkaar heen. Vele jaren later, Ludo is inmiddels overleden, woon ik evenals zijn weduwe in de zorgvilla Maja. Twee evenwijdige lijnen schijnen elkaar onontkoombaar toch een beetje te raken.

Jammer dan

In *Het vrije boek in onvrije tijd* van Dirk de Jong (Schiedam 1978) staat beschreven hoe in april 1945 de gedichtenbundel *Drie in de pan* verscheen als uitgave van het maandblad 'Zaans Groen' in een oplage van 250 exemplaren.. Zelf was ik een van de drie dichters, naast Arend de Vries (Maarten Welsloot) en Klaas Woudt..

Er werden 15 exemplaren voor de schrijvers, bijzonder verzorgd, 35 andere werden gesigneerd en genummerd.

Het ontwerp voor het omslag was van Arend de Vries. De genummerde exemplaren werden in linnen gebonden. De voor de schrijvers bestemde exemplaren werden met tekeningen verlucht."

Tot mijn spijt heb ik als auteur nooit zo'n fraai exemplaar ontvangen. Men vertelde mij dat de hele oplage in die chaotische tijd was verdwenen.

